

Združeni zadevi C-200/07 in C-201/07

Alfonso Luigi Marra

proti

Eduardu De Gregoriu in Antoniu Clementeju

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione)

„Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Evropski parlament – Letak z žaljivo vsebino, ki ga je izdal poslanec tega parlamenta – Odškodninski zahtevek za povrnitev nepremoženjske škode – Imuniteta poslancev Evropskega parlamenta“

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca M. Poiaresa Madura, predstavljeni
26. junija 2008. I - 7932
Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 21. oktobra 2008 I - 7949

Povzetek sodbe

- 1. Vprašanja za predhodno odločanje – Postopek
(člen 234 ES; Statut Sodišča, člen 23)*
- 2. Privilegiji in imunitete Evropskih skupnosti – Poslanci Evropskega parlamenta – Imuniteta
glede mnenj ali glasov, ki jih je poslanec podal pri opravljanju dolžnosti
(Protokol o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, člen 9)*

3. *Privilegiji in imunitete Evropskih skupnosti – Poslanci Evropskega parlamenta – Imuniteta glede mnenj ali glasov, ki jih je poslanec podal pri opravljanju dolžnosti*
(člen 10 ES; Protokol o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, člena 9 in 19; Poslovnik Evropskega parlamenta, člen 6(3))

1. Člen 23, prvi in drugi odstavek, Statuta Sodišča določa pravico Parlamenta, da predloži svoja stališča o predlogih za sprejetje predhodne odločbe, ki se nanašajo na akte, ki sta jih „skupno“ sprejela Parlament in Svet Evropske unije. Ta določba torej Parlamentu ne priznava izrecno pravice, da predloži stališča v zadevah, ki se nanašajo na Protokol o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti ter na Poslovnik Evropskega parlamenta.

Vendar ker navedeni člen 23 priznava Parlamentu pravico predložiti pisna stališča v zadevah, ki se nanašajo na veljavnost oziroma razlago akta, pri sprejetju katerega je sodeloval, mu mora biti *a fortiori* taka pravica priznana, ker gre za predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki se nanaša na razlago akta, namreč njegov poslovnik, ki ga je sprejela ta institucija sama in je njegova edina avtorica.

(Glej točki 21 in 22.)

imunitete evropskih poslancev glede mnenj ali glasov, ki jih podajo pri opravljanju dolžnosti. Ta člen nikakor ne napotuje na nacionalne pravne rede, zato je treba obseg te imunitete določiti le na podlagi prava Skupnosti.

Tako imuniteto je torej treba, zato ker varuje svobodo izražanja in neodvisnost evropskih poslancev, šteti za absolutno imuniteto, ki nasprotuje vsakemu sodnemu postopku zaradi izraženega mnenja ali glasu, podanega pri opravljanju poslanskih funkcij. Zato mora nacionalno sodišče pri sodnem postopku proti evropskemu poslancu zaradi mnenj in glasov, ki jih je podal, zavrnil tožbo, vloženo proti zadevnemu poslancu, če ugotovi, da ima ta poslanec imuniteto, določeno v členu 9 navedenega protokola. To sodišče in Evropski parlament morata namreč spoštovati to določbo. In ker Evropski parlament ne more umakniti te imunitete, mora navedeno sodišče zavrnilo zadevno tožbo.

2. Člen 9 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti navaja načelo

(Glej točke 26, 27, 44, 46 in izrek.)

3. Pravila Skupnosti o imunitetah članov Evropskega parlamenta je treba ob odškodninski tožbi, vloženi proti evropskemu poslancu zaradi mnenj, ki jih je izrazil, razlagati tako, da nacionalno sodišče, ki mu je bila predložena taka tožba, Evropskega parlamenta ni dolžno pozvati, naj se izreče, ali so izpolnjeni pogoji za imuniteto, določeno v členu 9 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, če ni prejelo nobene informacije o tem, da naj bi ta poslanec pri Evropskem parlamentu zahteval zaščito svoje imunitete.

Protokol namreč pri sodnem postopku proti evropskemu poslancu zaradi mnenj in glasov, ki jih je podal, ne določa pristojnosti Parlamenta za preverjanje, ali so izpolnjeni pogoji za uporabo te imunitete. Taka presoja torej spada v izključno pristojnost nacionalnih sodišč, ki morajo uporabiti tako določbo in upoštevati učinke te imunitete, če ugotovijo, da so bila zadevna mnenja in glasovi podani pri opravljanju poslanskih funkcij. Poleg tega, čeprav Parlament na prošnjo zadevnega evropskega poslanca na podlagi tega internega poslovnika sprejme odločitev o zaščiti imunitete, ta odločitev pomeni mnenje, ki pa nima zavezujočih učinkov za nacionalne sodne organe.

Vendar mora nacionalno sodišče, če je obveščeno o tem, da je ta poslanec pri Parlamentu vložil zahtevo za zaščito navedene imunitete v smislu člena 6(3) Poslovnika Parlamenta, prekiniti sodni postopek in pozvati Parlament, naj čim prej izda svoje mnenje.

V okviru takega spora se uporabi obveznost lojalnega sodelovanja med evropskimi institucijami in nacionalnimi organi, kot je določena v členu 10 ES in omenjena v členu 19 Protokola in ki velja tako za nacionalne organe držav članic, ki delujejo v okviru svojih pristojnosti, kot za institucije Skupnosti, in ki je še posebej pomembna, ko se vzpostavi tako sodelovanje s sodnimi organi držav članic, ki so pristojni za zagotavljanje uporabe in spoštovanja prava Skupnosti v nacionalnem pravnem redu. Evropski parlament in nacionalni sodni organi morajo zato sodelovati, da bi se izognili vsakršnemu konfliktu pri razlagi in uporabi določb Protokola.

(Glej točke 32, 33, 39, 41, 42, 46 in izrek.)